

Tre generationer lantbrevbärare

För en kort tid sedan var den äkta finnättlingen, Anders Nyström i Jorsela, Bogen, föremål för ett AN-omnämmande med anledning av hans 96-årsdag. Vid besöket hos honom strax före födelsedagen ylade den första snöstormen över Bogen, och det var trivsamt att sitta inne i den gamles ombonade och varma kammare och höra honom berätta om sitt skiftande liv. Bland mycket annat har han ju under hela 32 år varit lantbrevbärare på linjen Bogen—Treskog.

I äldermannens korta födelsedagsruna sparades dock med avsikt tills nu omnämnandet av det rätt unika förhållandet att sonen, Johan Nyström i Bortan, varit lantbrevbärare i 33 år och att även dennes son, Willy Nyström, redan innehaft samma tjänst i 7 år. Dessa tre generationer av lantbrevbärare är värda var sitt specialomnämmande.

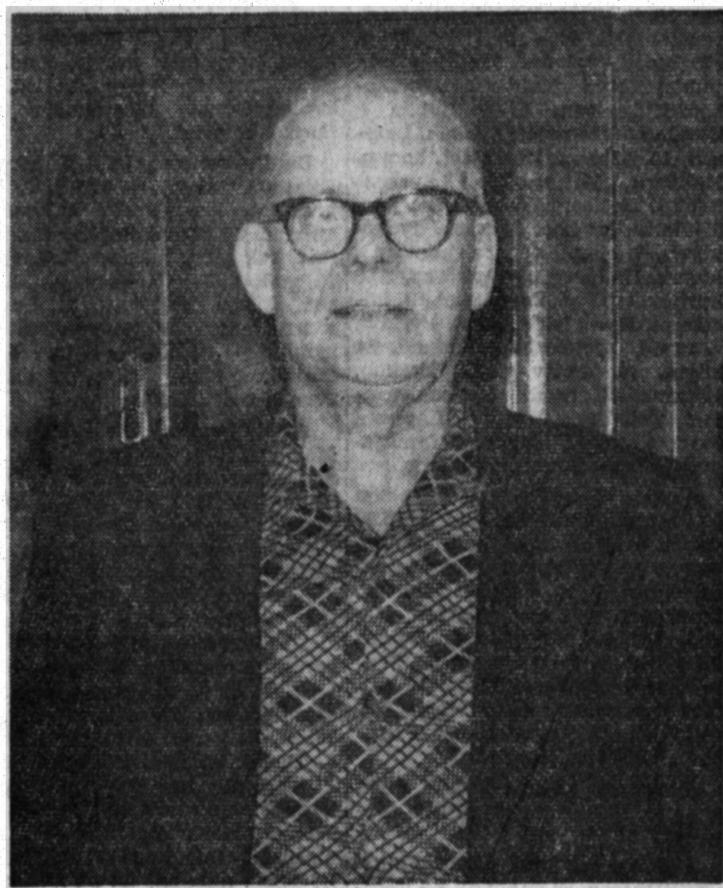
Anders Nyström — en skogarnas vandringsman.

När man sitter och pratar med den ännu rätt spirituelle 96-åringen i Bogen och hör honom berätta om sina fotvandringar med postväskan genom Bogens och övre Gunnarskogs skogar, så förstår man till fullo att han haft användning för det rika mått av finsk sisu han ärvt från sina anfäder.

Hans linje var som sagt Bogen—Treskog, och det fanns under de första åren inga som helst fortskaffningsmedel att anlita annat än de egna "apostlahästar"na. Varje tur tog två dagar i anspråk. Anders luffade iväg med postväskan från Bogen kl. 12.15,

Anders Nyström, Jorsela, Bogen. 96 år. Lantbrevbärare å linjen Bogen—Treskog i 32 år.

Johan Nyström, Bortan, Allsakan. 70 år. Lantbrevbärare å linjen Allsakan—Bockramäsen—Röberget i 33 år.

och när han omsider kom fram till Treskog måste han övernatta där för att morgonen därpå knalla genom skogarna till Bogen, där han enligt tidtabellen skulle vara kl. 2.15.

Det blev dagligt jobb, fast det ej blev mer än tre turer i veckan. För varje tur hade Anders Nyström en kontant ersättning av kr. 2: 90. Vintertid gick han på skidor. Längre fram under hans tjänsteår kom han på idén att själv göra sig en träspark, som han använde när väglaget var lämpligt. Mot slutet av tjänstetiden kunde han glädja sig åt stålsparkens och cykelns tillkomst, vilket medförde nästan en revolution av kommunikationskomfort.

Nu röker Anders Nyström sin pipa och lever på minnena av sina många vandringsår. Och skogarna runt Jorsela sjunger sina gamla visor för en Postverkets färdeman, som kan ha den trygga förvisningen, att han gjort sitt och i lugn kan njuta den ro, som endast ett långt och troget livsdagsverke kan skänka.

Johan Nyström — den glade och sjungande brevbäraren.

Anders Nyströms son, Johan, kom i Postverkets tjänst redan 1 juli 1919 och höll troget ut tills samma datum år 1952. Liksom sin far blev även Johan Nyström medaljerad. När han hade avverkat 30 tjänsteår och samtidigt fyllde sina 60 fick han Postverkets guldmedalj för "nit och redlighet i rikets tjänst".

Den glade lantbrevbäraren i Falla, Bortan, är nu drygt 70 år och har mycket att berätta om sina år med lantbrevbäreväskan. Hans linje har varit Allstakan — Bockramåsen—Röberget, en sträcka av 5 mil, om man räknar tur och retur. Första tiden gick posten även efter hans linje tre turer i veckan. Ersättningen hade då stigit till kr. 4: 50 pr tur. Så småningom steg ju avlöningen ytterligare.

Johan färdades sommartid med cykel och om vintern med skidor och träspark, ända tills den första "Orsa-sparken" kom i marknaden. Men den kostade hela 26 kronor — en nästan fantastisk summa på den tiden. Beteck-

nande för Johan Nyström var, säger folket i Bortan, att han var en sjungande lantbrevbärare.

Man var ute i stugorna och lyssnade under de mörka vinterkvällarna, och då kunde det hända, att en lyssnare vände om in med budet: "Nu kommer allt Johan med posten, för jag hör att han sjunger."

Ja, varför skulle inte han sjunga? Hans farfar var ju Bogens första kyrkosångare. Och varför skulle han vara ledsen? Han var ju en statens tjänare, och i fickan tyngde en revolver, för den händelse att rövare skulle uppenbara sig. Men det kom aldrig några. Och ändå sände Billerudsbolaget alla avlöningspengar till skogarnas folk med Johan. En gång hade han 60.000 kronor i två stöddiga paket liggande på sparken, då han drog genom de mörka skogarna.

Vid sidan om sin postmannatjänst uppbar Johan Nyström en hel mängd allmänna förtroendeuppdrag. Dessutom sjöng han

Willy Nyström, Bortan, Allstakan. 32 år. Lantbrevbärare å samma linje, som fadren betjänade. Har nu tjänstgjort 7 år.

solo på festligheter av olika slag och han har varit bygdens oförbrännerlige auktionist i 40 års tid. Nu njuter även han sitt otium i sin egen ägandes gård, Skårestorp. När någon granne tittar in drar han gärna en rolig historia medan han med jämna mellanrum tar sig en styrketår ur den alltid varma kaffepannan på köksspisens. Och varje dag vid 13-tiden kommer hans son och arvtagare av lantbrevbärarelinjen in med dagens post.

*Willy Nyström — en
postryttare på motorcykel.*
Medan vi sitter hos Johan

kommer en motorcykelryttare som en stormvind genom snödri-
vorna.

— Nu ä allt Willy här, säger Johan.

Strax därpå är han inne med dagens post, och så får han en kaffeslurk av fadern, för att strax bege sig ut igen. Det är nu daglig post i Bortansskogarna, och det vilar ingenting av den gamla tidens lunk över denna moderna, motorburna lantbrevbärare. Och just i dag kröner han en ny huskvarnabåge.

Willy övertog faderns linje vid dennes avgång för 7 år sedan. Han åkte trampcykel bara

i två månader. Sedan blev det moped, tills det var dags att få sig en bättre hoj. Ingenting talar emot att Willy skall hålla på att frakta postväskan i lika lång tid som far och farfar. Han är gift och bosatt i Bortan och har 4 käcka pojkar. Det finns alltså fyra generationer redan nu, men det unika kan hända att även en av Willys telningar en dag tar postväskan omhand. Men det dröjer ännu många år.

"Br-r-r", säger huskvarnarn utanför dörren i Skårestorp! Och Willy försvinner i ett stoftmoln av yrsnö.

Valdus.